

گزارش

سلب حق سرپرستی آدولف هیتلر و خواهرانش

یک دادگاه تجدیدنظر در امریکا حکم کرد زوجی که اسب‌های برگرفته از نازی‌ها را برای فرزندان‌شان انتخاب کرده‌اند، به دلیل داشتن سابقه خشونت خانگی و وجود خطر جدی برای فرزندان‌شان، اجازه سرپرستی آنها را ندارند.

رای اولیه‌ای که در دادگاه صادر شده بود به پدر و مادر این کودکان گفته بود برای آنکه حق سرپرستی فرزندان خود را از دست ندهند باید نام آنها را تغییر دهند.

در سال ۲۰۰۹، ماموران پلیس، آدولف هیتلر کمبل (چهارساله) و خواهرانش یوسلین آریان ناسیون (سه‌ساله) و هانز‌لین هیتلر ینی (دوساله) را از خانه‌شان در نیوجرسی بیرون بردند. والدین این کودکان، هیت کمبل ۳۷ ساله و دبرا کمبل ۲۷ساله، هر دو بیکار و معلولند و بنا به رای هیات منصفه، هیچ یک از آنها برای وضعیت روانی جدی‌شان تحت مداوای کافی قرار نگرفته‌اند.

تولدت مبارک

همه چیز از دسامبر سال ۲۰۰۸ شروع شد؛ وقتی که یک فروشگاه حاضر نشد روی کیبک تولد پسر چهارساله خانواده کمبل، عبارت «تولدت مبارک آدولف هیتلر» را نقش و تزئین کند.

موضوع به پلیس گزارش شد. پلیس فرزندان این خانواده را از خانه برد و پرونده به دادگاه خانواده ارجاع شد.

دادگاه خانواده حکم داد مدارک کافی در خصوص سوءاستفاده یا سهل‌انگاری والدین در دست نیست.
بنا این حال، روز پنجشنبه، دادگاه تجدید نظر به این نتیجه رسید که مددکاران اجتماعی ثابت کرده‌اند این کودکان نیازمند خدمات حمایتی‌اند.

اعضای هیات منصفه گفتند والدین این کودکان هر دو مبتلا به ناتوانی‌های نامشخص جسمی و روانی هستند و به دلیل اینکه توانایی محافظت از کودکان خود را در برابر صدمه‌های احتمالی نداشته‌اند و همچنین به این دلیل که معلولیت خود را نپذیرفته‌اند و درصدد مداوای آن برنیاמדهند، برای فرزندان‌شان وضعیتی ایجاد کرده‌اند که آنها را در معرض خطر جدی قرار می‌دهد.

همچنین اشاره شده است دبرا کمبل به تازگی نامه‌ای به یکی از همسایگان خود فرستاده و گفته شوهرش تهدید کرده است که می‌دهد مرا بکشند یا خودش مرا می‌کشد. او گفته بود با وجود مراقبت‌های من از فرزندانم اما پدر آنها با گفته‌ها و آموزش‌هایی که به آنها می‌دهد به آنها آسیب می‌رساند.

البته دبرا کمبل بعدها نوشتن این نامه را تکذیب

کرد و آن را جعلی خواند. او دولت را متهم کرد که قصد دارد فرزندانش را از او جدا کند.

او ضمن مصاحبه‌ای که با آسوشیتدپرس انجام داد شوهر خود را مردی کامل خواند.

سال گذشته، پدر این کودکان به آسوشیتدپرس

گفت بر این باور است که بچه‌ها را به خاطر اسم‌شان به پرورشگاه خواهند برد.

بنا بر گزارش روزنامه دیلی تلگراف، آقای کمبل گفته بود این نامه‌ها را به این دلیل انتخاب کرده است که می‌خواسته به نیاکان آلمانی خود ادای احترام کند و ضمناً این اسم‌ها تک هستند.

هر دو والدین گفته‌اند که نژادپرست نیستند. هیت کمبل گفته بود: «اینها فقط اسم‌اند. بله، آنها (نازی‌ها) آن موقع آدم‌های بدی بودند ولی بچه‌های من کوچکند. آنها به آن شکل بار نخواهند آمد.»

او سال گذشته در مصاحبه با آسوشیتدپرس دولت را محکوم کرده بود که به دلیل به دادگاه کشاندن او و خانواده‌اش آنها را تحت فشار قرار داده است. او دولت را متهم کرد که قصد دارد با تغییر نام کودکان خود به آنها آسیب وارد کند.

او همچنین مدعی شده بود که مقامات به اتهاماتی که یک همسایه و همسر سابقش به او زده‌اند و ثابت هم نشده، اعتماد کرده‌اند.

تقصیاتی که این دادگاه در مورد والدین این کودکان انجام داده نشان می‌دهد هر دو نفر این والدین در کودکی مورد سوءاستفاده قرار گرفته و خود نیز قربانی هستند. دادگاه معتقد است این زن و شوهر هر دو باید دوره درمان روانی دریافت کنند.

هیت کمبل ۳۷ساله قادر به خواندن نیست و دبرا کمبل قبل از اتمام پرستارن تحصیل را‌رها کرده است.

رای ۴۹ صفحه‌ای دادگاه، جزئیات زیادی از زندگی داخلی این خانواده را روشن کرده است. بر اساس این مستندات، پنجره‌های خانه با تخته و میخ بسته شده و تزئینات نامعمولی از جمله جمجمه، چاقو و صلیب شکسته نازی‌ها در این خانه به چشم خورده است. دادگاه تجدیدنظر رای خود را بار دیگر به دادگاه خانواده خواهد فرستاد.

چند هفته پیش، هیجانی نیروهای طالبان را فراگرفت. گفته می‌شد کسی ویدئوی تازه‌ای دیده که ملا محمد عمر

را از دور، در حال تیراندازی با یک کلاشینکف نشان می‌دهد. شورشیان به وجد آمدند. آنها از اواخر ۲۰۰۱ یعنی هنگامی که او سوار بر ترک موتور برادرزنش از رگبار بمب‌های ایالات متحده به سوی کوهستان‌های قندهار فرار می‌کرد، دیگر خبری از رهبر گوشه‌گیر خود نشنیده بودند. شور و هیجان اما به سرعت فرونشست. هیچ کس به خاطر ندارد در این ۹ سال گذشته چندبار گمان برده شده که ملاعمر دوباره بازگشته، اما ایمان کار همیشه همان است. معلوم می‌شود که شایعات مربوط به ویدئوی تازه، اعلامیه امضا شده یا نوار صوتی، تصویری بوده که از خواب و خیالات پرشور و محاورات سهل‌انگارانه سر برآورده. سپس نقرزندها دوباره شروع می‌شود: ملاعمر کجاست؟ آیا زنده است؟ فرماندهی دست اوست؟ اگر نه، پس دست چه کسی است؟

یک پاسخ روشن به این سوالات به احتمال زیاد معین می‌کند که شورشیان افغان‌ها نتیجه می‌دهد یا شکست می‌خورد. همه متفق‌القولند که وفاداری مطلق به ملاعمر چیزی است که طالبان را سرپا نگه داشته است. فرماندهان و مبارزان گروه، عملاً می‌گویند که آنها برای روحانی قریه –که امیرالمومنین می‌نامندش– و استقرار مجدد امارت اسلامی او در افغانستان می‌جنگند. یک افسر بلندپایه اطلاعات طالبان که به خاطر مسائل امنیتی حاضر به افشای نام خود نیست، می‌گوید: «بیکای اعضای طالبان می‌داند که روحیه و اتحاد در شورش، متکی بر ملاعمر است. ما همه برای او می‌جنگیم.» بدون ایمان به رهبری ملاعمر، طالبان به احتمال قریب به یقین به ملغمه‌ای از قبایل و دسته‌های مخالف هم، فرو می‌یاشد.

این شکاگ‌ها اکنون با افزایش تردیدها و مخالفت‌هایی که از پس هر گزارش دروغین می‌آیند، آشکارتر شده‌اند. تقریباً یک دوجین از فرماندهان طالبان که نیوزویک در این باره با آنها مصاحبه کرده می‌گویند سکوت ملاعمر در میان روسای طالبان به موضوعی مبرم بدل شده است. آنها می‌گویند اکثر جنگجویان‌شان همچنان باور دارند که عمر زنده است و فرماندهی را به دست دارد و شورش را هدایت می‌کند. اما علت این باور تا اندازه‌ای به این برمی‌گردد که خود فرماندهان این افسانه را زنده نگه می‌دارند و بخشی هم به این سبب که هر گونه گمانی در این باره که عمر مرده است یا در قدرت نیست، ممکن است انگ بی‌ایمانی یا شاید حتی جاسوسی را بر گمان‌زن، داغ کند. افسر ارشد اطلاعات طالبان می‌گوید: «سوال درباره جا و مکان ملاعمر شبهه‌برانگیز و قدغن است.» با این وجود این همان کاری است که فرماندهان ارشد در مکالمات خصوصی‌شان مشغول به انجامش هستند. درک کردن اینکه این ملای گنگ روستایی چگونه به چنین از جان‌گذاشتگی‌هایی الهام بخشیده دشوار است. رحیم‌الله یوسفزای، روزنامه نگار پاکستانی و کارشناس امور طالبان، می‌گوید سواى امام جماعت و قارى خبره قرآن بودن، هیچ نکته خاص جالب توجهی در او نیست. طبق گفته‌های یوسفزای که پیش از سقوط ملاعمر، ۱۰ بار با او ملاقات و مصاحبه داشته، رهبر طالبان عاری از کاریزماست و هیچ تزئینی خردمندانه‌ای از خود نشان نمی‌دهد. تمام مسائل را سیاه و سفید می‌بیند، حتی در هنگامه قدرت، او به ندرت در منظر عموم ظاهر می‌شد و فقط یک بار از خانه‌اش در قندهار به کابل رفت. با این حال پیروان او با واگذازی پرستش‌گر و بنده‌وار از او سخن می‌گویند. یک فرمانده ارشد چریک در ایالت پکتیا می‌گوید: «ما مسلمانان به خداوند قادر متعال ایمان داریم.

همزمان با رشد جمعیت مسلمانان در اروپا، پوشش اسلامی به خصوص استفاده از روبنده به موضوع سیاسی مهمی در محافل کشورهای اروپایی تبدیل شده است.

در این گزارش پنج کشوری که مباحثات پیرامون پوشش اسلامی در آنها جریان دارد مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

فرانسه
مقامات فرانسه در سال ۲۰۰۴ قانونی را به تصویب رساندند که به موجب آن استفاده از لباس‌ها و هر نوع نماد مذهبی در مدارس ممنوع شد هر چند بیشتر ناظران سیاسی بر این باورند که این قانون با هدف ممنوعیت استفاده از روسری و در واقع پوشش اسلامی در این کشور به تصویب رسیده است. همین ام‌اخر نیز حزب متبوع نیکلا سارکوزی رئیس جمهور فرانسه درصدد ممنوع ساختن روبنده و نقاب در تمام اماکن عمومی در فرانسه برآمده است. پارلمان فرانسه نیز در ۱۱ ماه مه در حمایت از ممنوعیت استفاده از روبنده و نقاب یک قطعنامه غیرالزام‌آور صادر کرد.نکته مهم و جالب توجه اینجااست که فرانسه پذیرای بیشترین تعداد مسلمانان در میان کشورهای اروپایی است. طبق آمارهای موجود حدود شش درصد از جمعیت فرانسه یعنی حدود چهار میلیون نفر را مسلمانان این کشور تشکیل می‌دهند. پیشنهاد مطرح‌شده در مورد ممنوعیت استفاده از روبنده سوالات متعددی را پیرامون هویت ملی و جایگاه مذهب در جامعه فرانسه مطرح ساخته است. نیکلا سارکوزی رئیس جمهور فرانسه در ژوئن سال ۲۰۰۹ اعلام کرد استفاده از روبنده در فرانسه مورد استقبال قرار نخواهد گرفت. وی همچنین بارها به مناسبت‌های مختلف اظهار داشته که روبنده ابزاری برای سرکوب زنان مسلمان است. در ماه‌های گذشته یکی از کمیسیون‌های پارلمان فرانسه پیشنهاد ممنوعیت استفاده از روبنده را در برخی اماکن عمومی از جمله بیمارستان‌هاو همچنین در وسایل حمل و نقل عمومی ارائه کرد.ژان فرانسیس کویه رهبر حزب جنبش اتحاد ملی در پارلمان فرانسه در تالار برای کاستن از انتقادات وارده نسبت به این پیشنهاد ماه گذشته اعلام کرد این اقدام در جهت کاهش نگرانی‌های امنیتی و نه تبعیض مذهبی صورت گرفته است. فرانسسین قیلن نخست‌وزیر فرانسه نیز اوایل سال جاری از شورای دولتی خواستار مطابقت ممنوعیت کامل استفاده از روبنده با مفاد قانون اساسی این کشور شد. این شورانیز با بررسی این موضوع اعلام کرد تصویب چنین قانونی نقض قانون اساسی فرانسه است.البته این شورا همچنین اعلام کرد ممنوعیت استفاده از روبنده در برخی اماکن به خاطر دلایل امنیتی قابل اجرا است. با این حال کویه خاطرنشان کرده است که تلاش‌های خود برای ممنوعیت کامل استفاده از روبنده در فرانسه ادامه خواهد داد.

بلژیک

این کشور گام‌های بلندی در راستای ممنوعیت استفاده

جهان

نمایشی با عنوان ملاعمر

سامی یوسفزئی و ران مورو

ترجمه: محمد فتحي

تقریباً ۹ سال است که هیچ کس خبری از رهبر طالبان ندارد. اکنون غیبت او در حال آشکار ساختن شکاف‌های خطرناکی بین شورشیان است.

اما به این فکر نمی‌کنیم که او چه شکلی است یا کجاست. همین‌طور هم ما ایمان داریم که ملاعمر با ماست حتی اگر نتوانیم او را ببینیم یا صدایش را بشنویم.» برخی از افراد طالبان عقیده دارند که غیبت او حتی می‌تواند یک موهبت باشد. افسر اطلاعات می‌گوید: «ممکن است ما ندانیم که امیرمان کجاست، اما این یعنی دشمنان‌مان هم نمی‌دانند.» با این همه، شورش از نبود او رنج می‌برد. معاونان سابق ملاعمر خود را به عنوان رهبران آینده معرفی می‌کنند و هیچ کس در جایگاهی نیست که از آنان سرپیچی کند.

پس از بازداشت ملا عبدالغنی برادر، مرد شماره دو طالبان، در سال جاری گل‌آقا منشی خصوصی سابق ملاعمر، ادعا کرد که نامه امضاشده‌ای از او دارد که او را قائم مقام تازه‌اش نامیده. اما فرماندهان بسیاری، هم صحت نامه

و هم معاونی گل‌آقا برای تصدی این مقام را زیر سوال می‌برند. معاونی دیگر، وزیر دارایی پیشین طالبان، آقا گرو معتمد در تلاش برای سازماندهی نیروی نظامی شخصی خود است. او ممکن است پول لازم برای این کار را داشته باشد: چند سال پیش به این خاطر که گفته می‌شد هنگام

از روبنده برداشته است. مجلس عوام پارلمان بلژیک در ۲۹ آوریل سال جاری لایحه‌ای را به تصویب رساند که استفاده از روبنده و نقاب را ممنوع می‌ساخت. انتظار می‌رود این لایحه در مجلس اعیان بلژیک نیز به تصویب برسد. در همین ارتباط گروه‌های فعال حقوق بشر از جمله سازمان عفو بین‌الملل این لایحه را به شدت محکوم کرده‌اند. طبق این لایحه افرادی که از روبنده استفاده کنند بین ۱۵ تا ۲۵ یورو جریمه یا یک

تا هفت روز به زندان محکوم خواهند شد. چنانچه این قانون به تصویب برسد بلژیک اولین کشور در اروپا خواهد بود که استفاده از نقاب و روبنده را به طور کامل ممنوع خواهد کرد. اگرچه حدود ۳۰۰ هزار مسلمان در بلژیک ساکن هستند اما نمایندگان پارلمان بلژیک ادعا می‌کنند تنها بخش کوچکی از زنان مسلمان یعنی حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ نفر از روبنده به عنوان پوشش خود استفاده می‌کنند. از این رو مخالفان این لایحه ریشه تصویب این لایحه را اسلام‌هراسی و اسلام‌ستیزی موجود در این کشور می‌دانند. در همین حال دنیل باکولین رئیس حزب لیبرال در گفت‌وگوی اعلام کرده است: «ممنوعیت استفاده از روبنده به عنوان پوشش در واقع اعطای آزادی بیشتر به زنان مسلمان است و من افتخار می‌کنم که بلژیک پیشگام این ماموریت شده است.» جان دال‌هوسین یکی از کارشناسان سازمان عفو بین‌الملل در امور تبعیض مذهبی در اروپا می‌گوید: «بلژیک با این اقدام خود به عنوان اولین کشور در ممنوعیت استفاده از پوشش اسلامی رویه بسیار خطرناکی را پایه‌گذاری کرده است. اعمال محدودیت در مسائل مرتبط با

سقوط رژیم ۲۰ میلیون دلار از وجوه دولتی برداشت کرده، از مقامش عزل شد؛ اتهامی که او مصرا نه رد می‌کند.

نظم و انضباط در بین شورشیان جوان‌تر تندم‌راج در حال فرو ریختن است. این را فرماندهان‌شان می‌گویند. طالبان چندین مرتبه قوانین رفتاری به نام ملاعمر صادر کرده؛ آخرین بار تابستان گذشته که در آن به جنگجویان دستور داده شده بود از صدمه به غیرنظامیان، حتی در حمله به اهداف مهم، پرهیز کنند. اما این قانون به طرز گسترده‌ای می‌شود. امسال بیش از هزار غیرنظامی کشته شده‌اند که بیش از ۶۰ درصد این تلفات به دست طالبان صورت گرفته است. گل‌آقا خود یک فرمانده مادیون در افغانستان مرکزی می‌گوید: «دیگر هر کسی باور نمی‌کند که این دستورات را ملاعمر صادر کرده. برای همین است که نمی‌شود جلوی این چیزها را گرفت.» فرمانده پکتیا می‌گوید: «ملاعمر فقط با یک پیام صوتی می‌تواند اوضاع را تغییر دهد.» شکایت عملاً درباره هر حکمی با نام ملاعمر، رو به افزایش است.

۱۸ ماه پیش دستوری منتسب به ملاعمر صادر شد که به طالبان پاکستان فرمان می‌داد از حمله به اهداف نظامی پاکستانی دست کشیده و بر نبرد با امریکایی‌ها در افغانستان متمرکز شوند. شورشیان بسیاری فکر می‌کنند این نامه نه توسط رهبر آنها بلکه توسط سازمان سازمان اطلاعات داخلی پاکستان نوشته شده است. در حقیقت، برخی فرماندهان ارشد گران این احتمالند که «آی‌اس‌آی» ملاعمر را زندانی کرده و از اعضای او برای انتشار بیانیه‌هایی به نفع خود استفاده می‌کند. فرمانده پکتیا می‌گوید: «بعضی وقت‌ها من ظن می‌برم که شخصی نامرئی این نمایش ملاعمر را اجرا می‌کند.» بعضی حتی می‌گویند این دستورات را امریکایی‌ها جعل می‌کنند. در ژوئن گذشته، فرماندهان ناتو در کابل اعلام کردند نیروهای ائتلاف پیامی از ملاعمر را شنود کرده‌اند که به افراش دستور دستگیری و کشتن افغانیان غیرنظامی – زن و مرد– را که برای نیروهای خارجی کار می‌کنند، می‌داد؛ تناقضی آشکار با قانون رفتاری منتشره قبلی. سرتیپ ناتو، ژوزف بلوژ می‌گوید او صد درصد مطمئن است که این پیام از جانب ملاعمر بوده، با این همه، طالبان و لاقابل برخی تحلیلگران مستقل معتقدند این احتمالاً بخشی از عملیات جنگ روانی نیروهای ائتلاف است تا شورشیان را در نظر افغان‌ها بدنام کنند. فرماندهان بیم دارند که شورش، در عین رشد، در حال لغزیدن به ورطه افشاش است. افسر اطلاعات می‌گوید: «ما مجبوریم یک جوری نظم را برقرار کنیم، هرچه قوی‌تر می‌شویم بیشتر به رهبری مثل ملاعمر احتیاج داریم.» گل احمد شکوه می‌کند: «ما یک برنامه کلی نداریم. خارج از حوزه و سطوح ایالتی، بدون رهبر به نظر می‌آیم.» سه فرماندهی که گفته می‌شد پس از بازداشت برادر، جانشین او شده‌اند به گفته منابع طالبان، برای حفظ امنیت خود از نظر‌ها پنهان شده و خلئی در راس ایجاد کرده‌اند. حتی افغان‌های همسو هم دارند به شک می‌افندند، فرمانده پکتیا می‌گوید: روستایی‌ها همان سبوالی را از ما می‌پرسند که ما از خود می‌پرسیم؛ چرا خبری از ملاعمر نیست؟ او به چه فکر می‌کند؟ کجاست؟» روحیه‌مان خراب می‌شود چون جوابی برایشان نداریم.

شاید ملاعمر امروز- اگر واقعا زنده و آزاد باشد- منظر فرصت مناسبی است تا خود را نشان دهد اما در این بین، شکاف‌ها درون شورش او، در حال عمیق‌تر شدن است. اگر او به زودی به صحنه نیاید، ممکن است آمیدش برای بازگشت به قدرت، مثل خود وی، کاملاً ناپدید شود.

منبع: نیوزویک

.....

سرشناس مخالف ورود مهاجرین به هلند از حامیان اصلی اعمال محدودیت در استفاده از روبنده و حجاب است. وی در سال ۲۰۰۶ طرحی را در پارلمان هلند با هدف ممنوع ساختن استفاده از روبنده ارائه کرد، اما دولت هلند به خاطر وجود نگرانی‌ها در مورد نقض قوانین آزادی مذهبی با رای‌گیری در مورد این طرح مخالفت کرد. در واقع نگرانی بسیاری از نمایندگان پارلمان هلند نسبت به نقض آزادی مذهبی و آزاده ساختن جامعه رو به رشد مسلمانان این کشور باعث شده این نمایندگان موضع‌گیری صریحی در مورد اعمال محدودیت در استفاده از روبنده نداشته باشند. اما طبق یک نظرسنجی انجام‌شده در فوریه سال ۲۰۰۷ حدود ۶۶ درصد مردم این کشور از اعمال محدودیت در استفاده از روبنده حمایت می‌کنند. وایلدرز یک بار دیگر نیز در سال ۲۰۰۸ با ارائه طرحی درصدد ممنوع ساختن استفاده از روبنده در اماکن عمومی برآمد. حزب وایلدرز در انتخابات اخیر محلی توانسته به موفقیت‌هایی دست پیدا کند و به نظر می‌رسد در انتخابات سراسری آتی نیز بتواند کرسی‌های بیشتری را به دست آورد. وایلدرز پاییز سال گذشته نیز پیشنهاد اعلام مالیات هزار یورویی بر روسری را ارائه کرد.

ترکیه

طبق قانون اساسی ترکیه این کشور دولتی سکولار است و استفاده از حجاب و پوشش پس از سیاست‌های اعمالی از سوی آتاتورک در دهه ۱۹۲۰ تقریباً از بین رفت. استفاده از حجاب و پوشش اسلامی تقریباً در دهه ۱۹۶۰ در شهرهای بزرگ ترکیه به هیچ عنوان مشاهده نمی‌شد. اما این روند به خاطر احیای مذهب و دین در دهه ۱۹۷۰ در جامعه ترکیه روندی کاملاً معکوس به خود گرفت.امروزه استفاده از روبنده و نقاب در دانشگاه‌ها و اماکن عمومی ممنوع است. این اعمال محدودیت پس از وقع کودتای نظامی سال ۱۹۸۰ در ترکیه صورت گرفت و در سال ۱۹۹۷ این محدودیت‌ها بیشتر شد. البته در نوامبر سال ۲۰۰۵ دادگاه حقوق بشر در اروپا از

گذشته اقدامات متعددی برای رفع این محدودیت‌ها انجام داده‌اند، اما همه این تلاش‌ها با نرفجام بوده است. برعزم رشد روزافزون تاثیرگذاری احزاب دینی در ساختار حکومتی ترکیه به نظر می‌رسد قانون ممنوعیت استفاده از روسری به این زودی‌ها لغو نخواهد شد. رهبران ارتش ترکیه خود را محافظان وضعیت سکولار ترکیه می‌دانند و نسبت به ورود مذهب به فضای عمومی کشور موضع انتقادی شدیدی دارند. **منبع: فارین پالیسی**

پنجشنبه ۲۱ مرداد ۱۳۸۹

گزارش

در جست‌وجوی پاکستانی ثبات

*آصف‌علی زرداری**

سیل فاجعه‌بار، بخش‌هایی از پاکستان را ویران کرده، باعث کشته شدن هزاران تن شده و میلیون‌ها بی‌خانمان بر جای گذاشته است. به دنبال جاری شدن این سیل، بروز بیماری‌های فراگیر چالش دیگری برای پاکستان به وجود آورده است. برخی ممکن است این سوال را مطرح کنند که چرا در مقطع زمانی بروز این بلای طبیعی، تصمیم به سفر به انگلیس گرفتم؟

عدم لغو سفرم به انگلیس یک دلیل خاص داشت.

فداکاری‌های پاکستان باید به جهانیان اعلام شود. به

دلائل تاریخی و فرهنگی، انگلیس در عرصه سیاست

جهانی و آگاهی‌های امور بشکر کشوری مهم به شمار

می‌رود. دو سال و نیم است که دولت دموکراتیک پاکستان

به قدرت رسیده و کمتر از دو سال است که من سمت

ریاست‌جمهوری را بر عهده دارم. ما فجاج اجتماعی–

اقتصادی بسیاری را به ارث برده‌ایم. متحجران و

تورویست‌ها زندگی مردم پاکستان را به چالش کشیده‌اند.

دهه‌ها بی‌توجهی دیکتاتورها باعث ایجاد یک جامعه

مدنی ضعیف در پاکستان شد در حالی که بخش‌های

امور اجتماعی، آموزش و بهداشت در این کشور نیز با

آشفته‌گی و بی‌نظمی‌های گسترده‌ای روبه‌رو بود. پاکستان

هنوز نیز با مسائل مربوط به ترور بی‌نظیر بوتو نخست‌وزیر

سابق و فقید و همچنین محبوب‌ترین رهبر پاکستان

دست و پنجه نرم می‌کند. حزب من تلاش می‌کند

اقتصاد پاکستان را بازسازی کند و به‌رغم مواجهه با

تورویسم از درون و بیرون مرزهایمان، ما به سرعت در

راستای ساخت یک پاکستان جدید گام برمی‌داریم.

طرح‌های اقتصادی‌مان باعث کاهش کسری‌های مالی،

رشد تولید ناخالص داخلی و کاهش تورم شده است،

سرمایه‌گذاری‌های خارجی و تبادلات ارزی خارجی در

پاکستان در حال افزایش است. برای حرکت مجدد اقتصاد

این کشور، ما یک کنسرسیوم بین‌المللی سازماندهی

کرده‌ایم که «دوستان پاکستان مستقل» نام دارد

و انگلیس در آن یک شریک مهم محسوب می‌شود. ما

خواهان تجارت هستیم نه کمک. حزب من وعده داده

آخرین شانه‌ها و اثر دیکتاتوری در پاکستان را نابود کند.

در راستای ایجاد یک پاکستان جدید، دیدگاه بی‌نظیر بوتو

برای ایجاد سازش ملی در این کشور را دنبال می‌کنیم.

دولت ما با موفقیت به «کمسیون امور مالی ملی» به

دلیل توزیع برابر منابع میان استان‌ها جایزه اعطا کرد.

در جنگ علیه تروریسم و افراط‌گرایی ما نقش

یک کشور در خط مقدم را ایفا می‌کنیم و تاکنون

۲۷۰۰ سرباز از جمله افسران ارشد ارتش و ۲۷ هزار

غیرنظامی را از دست داده‌ایم. تلفات و ضایعات مرگبار

بیش از ۵۰ میلیارد دلار برای پاکستان هزینه داشته

و این تلفات و ضایعات به اقتصاد و وجهه پاکستان

لطمه وارد کرده است. نیازی نیست برای کسی توضیح

بدهیم ما در جنگ علیه تروریسم چگونه عمل کرده‌ایم. اقدامات‌مان نشان می‌دهد در جنگ علیه تروریسم چه فداکاری‌هایی کرده‌ایم. تروریسم فقط مشکل پاکستان نیست. در کنفرانس کابل در ماه گذشته به این موضوع اذعان شد که مشکل افغانستان یک مشکل منطقه‌ای است و برای حل و فصل آن به یک راه‌حل منطقه‌ای نیاز است. ثبات در مرکز و جنوب آسیا به همکاری منطقه‌ای و بین‌المللی برای حمله به تروریست‌ها نیازمند است؛ تروریست‌هایی که از لحاظ سیاسی، اقتصادی و نظامی کشورهای را تهدید می‌کنند. ما باید فضای را که در آن تروریست‌ها رشد می‌کنند (فضایی توام با گرسنگی، ناامیدی و فقر) ریشه‌کن کنیم. ما باید به خاطر داشته باشیم مادامی که موضوع حقوق مردم «جامو و کشمیر» همچنان حل‌نشده باقی بماند، صلح و ثبات در منطقه زودگذر خواهد بود. هم‌اکنون شاهد یک مقطع زمانی پرچالش در جهان هستیم به ویژه برای پاکستان. اما ما از هر انگیزه‌ای برای شکست قوای «دانش‌ستیزی» و «تاریک‌اندیشی» برخورداریم. یک اقتصاد پویا در پاکستان که نیازهای مردم این کشور را برآورده کند، ثبات سیاسی را تقویت خواهد کرد که به دنبال آن برای مهار تهدیدات ناشی از تروریسم مهم به شمار می‌رود. یک پاکستان ثبات‌د دموکراتیک و قوی با شراکت انگلیس و غرب می‌تواند به عنوان یک الگو برای یک و نیم میلیارد مسلمان محسوب شود.

* سفر پنج‌روزه آصف‌علی زرداری رئیس‌جمهور پاکستان به انگلستان واقعا سفری پردرس‌ر بود و اعتراضات فراوانی را در پی داشت. این سفر از یک سو زمانی انجام می‌شد که سبیلی ویرانگر هزاران خانواده زمانی که پاکستان در حال رنج و مصیبت بود و از سوی دیگر زرداری درست زمانی کشته شد به این سفر زد و روابط سیاسی دو کشور پاکستان و انگلستان در اوج تنش‌های خود قرار داشت زیرا دیوید کامرون نخست‌وزیر انگلیس در اظهاراتی تحریک‌کننده و توهین‌آمیز – که در خاک هندوستان یعنی دشمن پاکستان ایراد می‌شد – این کشور را به صدور ترورسم متهم کرد. از همان زمان بسیاری توقع داشتند آصف‌علی زرداری به عنوان یک شخصیت سیاسی باحمیت سفر خود را لغو کند اما متأسفانه حوادث بعدی نشان داد اگر چنین سیاستمداری در پاکستان هم باشد رئیس‌جمهور فعلی آن نیست. در اینجا زرداری سعی می‌کند سفر درس‌ساز خود را توجیه کند اما مردم همیشه در لایه‌ای شناختن حقیقتی نیز به چشم می‌خورند که قابل توجه است.

منبع: فایننشال تایمز، ترجمه ایسنا